

Szeretetből meghalni – szeretetből élni

„Mert amikor még erőtlenekek voltunk, a rendelt időben halt meg Krisztus értünk, istentelenekekért. Hiszen még az igazat is aligha halna meg valaki, bár a jásért talán még vállalja valaki a halált. Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetet, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnségek voltunk” (Róm 5:6-8 - Áj prot. ford.).

„Ášgy szeretem, hogy meghalok érte!” - sá hajtunk időnként, pedig lehet, hogy csak egy ká-vájatos teltől van szá, vagy bármiről, amihez a fizikai érzéseink vonzanak. Ha elgággát eszságtelen, akkor egy idő után valóban drágán fizethetünk érte.

„Ášgy szeretlek, hogy majd meghalok érted!” - ezt lehet, hogy a gyermeki szeretet kiáltja, vagy a íngolá szerelem. Persze ez sem állja ki mindig a próbát, ha a szemetes drágt kellene levinni!

Biztos mondtuk ezt már valakinek, de hallotta-e tőlünk a kiállhatatlan főnökünk - ha van ilyen -, az ítvérsáknkre specializálódott ázletfeleink, vagy az áres ágáreteket szavala politikusaink? Valaki, aki nem lenne máltá erre az emberi szeretet alapján?

Á

Miller századosnak, a második világháborúban, a partraszállást követő napon, kálánás mádon kellett demonstrálnia ezt. James Ryan kázlegény mindhárom testvérét elvesztette a csatában, ő maga pedig elveszett, vagyis az ellenséges front mággát kerált. A parancsnokság nem szeretett volna egy anyáknak ágy ázenetet káldeni három fia haláláért, hogy a negyedikről nem tudnak semmit.

Miller századosnak kellett vezetnie azt a missziót, amely Ryan kázlegény felkutatását véggezte, hogy azután végleg hazaküldhesse az anyákhöz. Amikor megtalálták, ketten már halottak voltak a nyolctagó kálánás-tményből, ács az expedíciós végrehajtása ájabb áldozatokat követelt, végül maga Miller százados is letévesztette.

A sok feszültséggel ács halálos veszéllyel járás káldetésében egy dolog tartotta életben az elsántságot a feladat teljes-tácsában. Lehet, hogy végül rájárnak, hogy az egyetlen értelmes dolog, amit a háborúban tehettek Ryan kázlegény

megmentés volt.

Miller

százados utolsó szavai a megváltott hádon, egy áltre szíven írták Ryant: "Mert ki, Isten megváltotta arra, amit Árted tettünk!"

Á

Pál apostol Isten szeretetnek a legkisebb demonstrációját beszéli ezekben a versekben. Krisztus akkor mentett meg, amikor egyáltalán nem voltunk méltók erre. "Mert Krisztus, mikor még erőteljesek valánk, a maga idejében meghalt a gonoszokért" (6. v.). Bár az eredeti szöveg leírja a fizikai gyengeségre utal, itt lelki erőtlenségről van szó.

Az ember a

bűnös természetből fogva lelkileg tehetetlen, reménytelen, képtelen magát megmenteni. Később legfeljebb figyelemre méltó viselkedéseket árthat el, fegyelmezés által, erkölcsi filozófiai kávék által, nevelés, képzés által, az beszéd és gondolkodási technikák megtanulásával. Ezzel a cselekedetek másodlagos, de nem változtatható meg az ember természete.

Az emberi

prájlások pedig jászról szólnak. Az ember megpróbált tervnyeket hozni, az kávékzámnyeként zsfolt bártánk száltek.

Megpróbálta a

neveléssel visszazótani azt, de feltaláltuk a hivatali szintű bűnt, korrupciót. A társadalmi reformáció, vagy nyilvános tiltás is csak a titkos bűnt generálta. Az ember természete nem változott meg.

A kávémondás

Ágy mondja: "Segítség magadon, Ás Isten is segítség-t" - de a Bibliában nem ez van. Isten segít azokat, akik elismerik, hogy nem tudnak segíteni magukon.

Amikor

eljutunk a szakértőbe, Ás azt mondjuk, nem tudok tovább mit tenni, Isten azt mondja: "Árra vártam, hogy eljuss ide, hogy Ágre segíteni tudjak neked."

Az apostol

tovább megy, és azt mondja, Isten szereti a gonoszokat. Nem írt meg, hiszen Neki nem volt bűne. Nem angyalok írt meg, mert ők sem szorultak megmentésre. Az ember írt meg. Nem az írt meg, mert nekik nincs szükségük erre. Az istentelenek írt meg. Nem az orvosok van szükségük orvosra, hanem a betegeknek, nem azért írt meg, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megmentésre" (Mk 2:17). A bűnösök bűnösök felismerik, hogy van egy szükségletük, amit maguk nem tudnak kielégíteni. Nem hagykozhatnak a saját erkölcsi tetteikre, mert az félrevezeti őket. Szeretik Istent, mert megszabadította őket a kárhozattól. Szeretettel meghalt értem, szeretettel ölelek érte.

Isten

kimutatta szeretetének határtalanságát is. Azt mondja az apostol: "Bizonyára igaz is alig hal meg valaki; Ám a jésuust talán csak meg merne halni valaki" (7. v.). Az emberi szeretetnek határa van. Ryan közlegény megmentése kétéltűs-től a szőlőből megmentést, de ahogy Steven Spielberg filmje bemutatja, nem kis feszültségekkel és szeretetlenséggel.

Egy ilyen tett

után mindig ott marad a kérdés: megéri-e, megérdemli-e? Időnként az emberi szeretet nagyszerű példát látunk, de sokszor az ember képtelen elfogadni. Mi lesz, ha mártírtalán lesz rá a máj? Ha elfelejti, hogy mit tettem érte? Az emberi szeretet nem határtalan. Miközben az emberi szeretetnek van határa, Isten szeretete határtalan. Az ember visszavonja magát, hártsz száz szándékai vannak, visszavonhatja, de Isten tisztelettel. Az emberi szeretet feltételes, de Isten szeretete feltétel nélküli. Ő visszavonhatatlanul szeret. Isten emberré lett, hogy a bűn után is kényeztetésbe kerülhessen velünk.

Á

A XIX. században

Malachi-szigetére vitték a leprásokat, és ezotfelejtették őket. Amikor átvittek mártír egy szerzetes vállalta, hogy szolgálja őket, 2000-ből mártír csak 800-an voltak. Borzasztó látványt nyújtottak ezek az élő halottak. A szerzetes ruhával, állelemmel segítette őket, és hetente prédikált nekik. Előbb nem fogadták jól, de az évek mártírásával a helyzet megváltozott, és névvel bizalommal viseltettek iránta.

A

predikációiban mindig így szólt: "Ti leprások!" - ezzel elkínálták őket. 12 éve dolgozott mártír közöttük, amikor egyik este forrásban volt a víz, de nem érzett semmit. Akkor jött rá, hogy ő is leprás lett. A kényeztető háton így kezdte a prédikációját: "Mi leprások!" - azonosította magát velük. Végül ott halt meg közöttük. Ez az ember emlékeztet bennünket Jézusra. Emberré lett, hogy elérhessen bennünket. Meghalt, hogy az ő tetteit kövessük.

Â

Ez a gondolat elvezet a 8.

vershez: "Az Isten pedig a mi hozzánk valás szerelmét abban mutatta meg, hogy mikor még bűnösök voltunk, Krisztus értünk meghalt". Először is, Krisztus halála elágságos. Mivel helyettünk halt meg, nekünk nem kell meghalni.

Az apostol azt

mondja máshol, hogy halálával kielégítette Isten igazságosságát. Isten szentsége és igazsága nem tagadható meg, miközben megigazítja a bűnt. Ez Isten tulajdonsága. A bűn ára a halál - meg kell fizetni. Isten nem csak elnézi a bűnt.

Végül Krisztus

halála meg nem érdemelt. Pár paradoxonokat használ. A Biblia tele van ezekkel, amikor ezt világítja meg: ha gazdag akarsz lenni, Isten szegény; ha erős akarsz lenni, Isten gyenge; ha nagy akarsz lenni, Isten szolgál; ha meg akarod menteni az életet, veszteséget szenved. Krisztus meghalt azokért, akik a legkevésbé érdemelték ki. Hogyan válhat nyilvánvalóvá Isten szeretete. Hogyan válhatunk erre?

Â

Egy idős férfi áll egy katonai

temető fejedelmében. Felesége, népes családja kicsit távolabbról kéri, ahogy őra eljött Miller századosra emlékezni. "Ezt az utat is ez a mondat foglalkoztatja, legerősebben ott, a kereszttel: "Erdemeld ki, Isten mártírja arra, amit érte tettünk." Ahogy a felesége kérizelebb lép hozzá, azt kéri tőle: "Mondd, hogy járt ember voltam!"

Â

Bár hallanánk meg a világot Jézus

Krisztus ajkairól! Soha sem tudjuk kiérdemelni a kereszten bemutatott szeretetet, hogy az hibákkal együtt járjon.

Ahogy napról

napra felvesszük a szolgálattal terheit, emlékeztessük magunkat erre a példátlan szeretetre, és ez készítsen hiteles keresztyény életre a mindennapokban.

Â

Dr. Szilvısi Andrıs